

Šiek tiek garbės, jokios baimės...

Pasakojimas apie MONGOLS MC

Aš niekada nesu buvęs motociklininku. Niekas augdamas ispaniškame rajone apie motociklus nesvajoja. Buvo tik automobiliai. Vienintelis motoklubas, apie kurį girdėdavome, buvo „Hells Angels“, o tai buvo daugiausia baltųjų klubas, taigi niekas apie prisijungimą prie jo negalvojo. Dauguma apie motociklus svajojo apskritai. Bet paskutinį kartą man sėdint kalėjime kameros draugas turėjo žurnalų „Nevaržomas motociklininkas“ – jis juos paliko. Kalėjime yra daug laisvo laiko, taigi aš juos nusikopijavau, o tada pamačiau harlėjaus nuotrauką – sutvarkyto ir chromuoto. Manau, „kieto“. Tai buvo pradžia.

Kai susimąstau, ką aš įžvelgiau motocikluose, manau, kad kažką, kas suteikia laisvę, kuri leidžia atsiskleisti mano išdavikiškajai pusei. Esu tikras, kad savo proto išvirkščiojoje pusėje maniau, kad į šiukšles galiu negrįžti, o šiek tiek tebegyventi laukinėje pusėje. Aš niekada nebuvau vairavęs motociklo, bet ėmiau apie tai skaityti. Ir nusprendžiau, kad išėjęs iš čia nuvažiuosiu pasižiūrėti tų vaizdų.

Taigi dabar aš galėjau važinėtis, bet buvau vienas. Niekas iš mano aplinkos neturėjo motociklo, ir aš negalėjau nueiti pas kaimynus juos pakviesti pasivažinėti kartu. Jie neturėjo pinigų ir tuo nesidomėjo – tai nebuvo „ispaniškas“ reikalas. Bet aš važiavau į motociklų šou, lenktynes ir kitus renginius, sutikau daugybę žmonių.

Maždaug tuo laiku aš atradau Mongolus. Buvo šimtai Angelų ar penkiadešimt Vagos, bet matėsi tik kokie septyni Mongolai. Dar niekas su jais nebuvo turėjęs nemalonumų – jie buvo verti pagarbos. Tai man darė įspūdį. Be to, aš buvau laisvas. Nusprendžiau apie juos sužinoti daugiau.

Susitikau su Junioru, „Mongols MC“ nacionaliniu prezidentu, ir pasakiau, kad norėčiau tapti kandidatu, kad ir kas būtų būtina. Jis paklausė: „Vietoj kandidatavimo esančiame skyriuje kodėl tau nepabandyti įkurti naują ir su jais važinėtis?“ Jis iš esmės mane paskyrė skyriaus prezidentu, nors

Svarbiausia, ką pastebėjau pasivažinėjimuose, buvo tai, kad „Hells Angels“ ar „Vagos“ turėjo tokį požiūrį: „Mūsų yra penkiasdešimt ar šimtas, taigi traukitės mums iš kelio.“

Ištrauka iš knygos „Honor Few Fear None. Story about MONGOLS MC“

niekada nebuvau nuolatiniu nariu. To dar nebuvo buvę. Tuo metu maniau, kad jie vertino mane kaip rimtą asmenį, turintį kvalifikaciją, ir jiems tai patiko. Tais pirmaisiais metais aš išmokau daugybę dalykų. Svarbiausia, ką pastebėjau pasivažinėjimuose, buvo tai, kad „Hells Angels“ ar „Vagos“ turėjo tokį požiūrį: „Mūsų yra penkiasdešimt ar šimtas, taigi traukitės mums iš kelio.“ Tai buvo tarsi sugrįžimas į jaunas dienas. Ir aš mąsčiau: „Kas jūs tokie, kad nubrėžtumėte man ribą?“ Ir galvojau: „Nesąmonė, tai neįvyks.“ Niekas man nerodys nepagarbos...

Aš jau buvau kalbėjęs su keliais žmonėmis, kurie būtų geri nariai, geri klubui, ir jie sutiko ateiti. Atsistojau prieš visus ir pasakiau, ką galvoju. Paprasčiausiai papasakojau jiems, kad jei susijungsime, galėsime turėti savo programą ir tuo pačiu daug duoti klubui. Yra pas Mongolus dalykų, kurie man šiuo metu nepatinka, bet aš pasakiau, kad mes, jei tapsime gan stiprūs, galime juos pakeisti.
Aš nežinojau, kiek žmonių ateis ir kada, bet tikrai žinojau, kad jie tikrai ateis.
Buvo taisyklės, kaip žmones išbandyti — „Hells Angels“ ir kiti klubai jas turėjo, bet žmonės, kuriuos aš įtraukiau, buvo kitokie.
Kiti kritikavo sakydami, kad mes ne baikeriai, nes neauginam ilgų šviesių plaukų, esam nusiskutę ir nevartojam amfetamino. Daugelis mūsų vaikinų galvas buvo nusiskutę plikai, su išlygintomis kelnėmis ir panašiai. Nemanau, kad jei esi baikeris, turi dvokti, taip pat nemanau, kad plaukų spalva ar ilgis tave daro kitokiu.
Kita medalio pusė buvo ta, kad kai mes pirmą kartą pakliuvome į šią kultūrą, žmonės sakė: „Jie ne baikeriai, jie — gaujų nariai“, nes niekada nebuvo matę lotynų amerikiečių skustomis galvomis. Bet aš pasistengiau, kad visi naujieji nariai sužinotų, jog mes — ne gaujų nariai. Mes neegzistavome tam, kad kam nors pakenktume. Mes negyvavome tam, kad užmegztume kriminalinius santykius ar dėl narkotikų... ■

Nemanau, kad jei esi baikeris, turi dvokti, taip pat nemanau, kad plaukų spalva ar ilgis tave daro kitokiu.